

Den samlede forlystelsesafgift udgjorde i 1951—52 ca. 35 mill. kr., af hvilket beløb ca. 32,5 mill. kr. hidrørte fra afgiften af biografteaterforestillinger, og kommunernes andel af den samlede afgift androg ca. 9 mill. kr., medens restbeløbet, ca. 26 mill. kr., tilfaldt statskassen.

Skattelovskommissionen foreslog, at hele afgiften skulle tilfalde statskassen. Da kommunernes andel af afgiften hovedsagelig falder i de større bykommuner, ville disse kommuner herved miste en ikke uvæsentlig indtægt til fordel for statskassen.

Ved forslagene til skatte- og tilskudsreform har man søgt at undgå væsentlige ændringer i den samlede byrdefordeling mellem stat og kommuner. Under hensyn til, at netop de større bykommuner ved gennemførelsen af de samtidigt fremsatte forslag om erhvervsskattens og den kommunale selskabsskats bortfald samt om statens overtagelse af kommunernes andel af omsætningsafgiften af stærke drikke ville få deres økonomiske stilling forringet, fandt man det rimeligt at forøge kommunernes andel af forlystelsesafgiften. I overensstemmelse hermed blev det ved nærværende lovforslag foreslået, at *kommunernes andel af forlystelsesafgiften skulle fastsættes til $\frac{2}{3}$ af alle de afgifter, der indbetales til det offentlige.*

Den foreslåede fordelingsregel ville, såfremt den havde været gældende for finansåret 1951—52, havde medført, at kommunernes andel af forlystelsesafgifterne var blevet forøget med ca. 14 mill. kr. til ca. 23 mill. kr., og at statens indtægter ville være blevet formindsket tilsvarende.

Lovforslaget henvistes ligesom de øvrige samtidig fremsatte skattelovsforslag m. v. til et folketingsudvalg, der ikke nåede til ende med sit arbejde inden folketingsårets udgang.

10. Forslag til lov om ændring i lov om totalisatorspil. (Finansminister *Kampmann*). [A. sp. 3053].

Fremsat mundtligt i folketinget $\frac{11}{5}$ (F. sp. 5114). 1. beh. $\frac{20}{5}$ (F. sp. 5463). Partiernes ordførere: Hans Knudsen, Alfred Bøgh, Poul Møller, Bertel Dahlgaard, Alfred Jensen og Oluf